

EN GÜZEL ARABA

Okullar tatil olmuştu. Temmuz ayının sıcaklığı tenlerimizin üzerinde etkisini gösterebileceği en yüksek derecede hissettiriyordu. Bir gün Mimar Sinan Mahallesi muhtarı Sedat Amca bir duyuruda bulunmak için herkesi mahallemizin meydanına çağırdı. Muhtarımız konuşmasına şöyle başladı:

-Sayın mahalle sakinleri, bu yıl ilk kez mahallemizde bir yarışma düzenleyeceğiz. Bu yarışma mahallemizdeki engelli kardeşlerimizin yararına olacak. Yarışmamızın konusu “ En Güzel Araba” dır. Engelli kardeşlerimizin hayatını kolaylaştıracak, onların sosyal hayata daha rahat katılmasını sağlayabilecek en güzel arabayı tasarlayan kişi yaptığımız yarışmanın birincisi olacak. Ayrıca ödülümüz olan “Mahallemizin Yardımseveri” Oscar ödülünü kazanacak. Hepiniz aklına takılan bir soru olduğunu düşünüyorum. Bu da “tasarlanan araba ne olacak?” Bu sesleri duyar gibiyim... Yarışmanın birincisi olan araba mahallemizdeki engelli kardeşlerimizden birisine hediye edilecek ve onun hayatına bir nebze de olsa kolaylık sağlayabilmiş olacağız. Bunu hepimiz isteriz değil mi?

Kalabalığın arasından “Elbette, Tabii ki, Evet!” gibi sesler yükselmeye başladı. Bu durumdan herkes çok memnundu. Yarışmaya katılmak isteyenler muhtara adını yazdırdı ve yarışma için hazırlıklar yapmaya koyuldular.

Aradan günler geçti ve yarışma günü geldi çattı. Biri beyaz, diğeri siyah; mor, kırmızı... Rengarenk arabalar yan yana dizilmiş ve izleyicilerin beğenisine sunulmuştu. Herkes tasarladığı arabasını tanıtmak için sıranın kendisine gelmesini bekliyordu. Araba tanıtma sırası ilk olarak Hamza’ daydı. Hamza:

-Benim sizlerin beğenisi için tasarladığım araba çok hızlıdır. Yön tuşları sayesinde kendinizi hiç yormadan arabayı istediğiniz tarafa yönlendirebiliyorsunuz ve bu da hayatınızı oldukça kolaylaştıracak. Arkada iki ve önde üç olmak üzere toplamda beş adet tekerleği vardır. Ayrıca bu arabanın en ilginç özelliği arabanın zıplamasıdır.

Hamza’nın sözleri böyle devam ederken mahallenin muhtarı Sedat şaşkınlık içerisinde Hamzayı dinliyordu. Hamza’nın sözlerinin sona erdiğini hisseden Muhtar Sedat hemen söze atıldı ve “ Bakalım Hamza’nın dedikleri doğru mu ve araç nasıl kullanılıyor? “ dedi.

Bunu duyan Hamza hemen işe koyuldu ve anlattığı tüm özellikleri tek tek göstererek mahallenin sakinlerinin ilgisini çekti ve herkesin hayranlık dolu bakışlarından beğenisi belli oluyordu. Hamza’nın ardından sıra Adem’ de idi. Adem de tıpkı Hamza gibi bir araç tasarlamıştı ve hemen harikalar yarattığını düşünen bir bakışla meydana geldi. Arabasını yanında aldı ve başladı anlatmaya:

-Benim arabamda herkesten farklı olabileceğini düşündüğüm en büyük özellik bir “pusula”nın olmasıdır. Yani nereye gitmek istiyorsanız pusula bakıp gideceğiniz yönü çok rahat bir şekilde ayarlayabilirsiniz. Ayrıca yönleri rahat bulabileceğimiz için kaybolma ihtimalimiz de ortadan kalkmış oluyor.

Muhtar Sedat yine şaşırmişti. Düzenlediği bu yarışmada böyle ilginç tasarımlarla karşılaşabileceğini hiç düşünmemişti. Hemen söze atıldı:

-Sevgili Adem, açıkçası anlattıkların beni çok şaşırttı. Aslında şu ana kadar gördüğümüz arabalar beni hep şaşırttı. Bu yarışmadan böyle sonuçlar elde edebileceğimizi bu boyutta düşünmemiştim. Tabi senin arabanın da özelliklerini denemeliyiz, dedi.

Arabanın özellikleri denenirken bir sorunlar karşılaşıldı ve anlatılan özelliklerin hepsi izleyicilere sunulamadı. Bu konuda Mahallenin Muhtarı Sedat üzülse de Adem’ i yarışmadan diskalifiye etmek zorunda kaldı. Sıradaki yarışmacı Emin idi. Emin de tıpkı diğer arkadaşları gibi

meydana geldi sunumu yaptı ve Mahalle Muhtarı Sedat tarafından anlatılan tüm özellikler test edildi.

Yarışma yaklaşık üç saat sürdü. Ahmet, Mustafa, Muhammed ve daha birkaç kişi sırayla kendi tasarladıkları arabalarını tanıttılar.

Tanıtımlar sırasında zaman zaman sorunlarla karşılaşıldı. Bazı özellikler eksik sunulsa da mahalle halkının oylamasıyla elenenler ya da yarışmaya hala devam edenler belirlendi. Yarışma son bulunduğu anda bekleyenler sıkılmasın diye onlar için Mimar Sinan İlkokulu öğrencilerinden Samet Aydın bir şiir okuyacaktı. Samet şiirini okumadan önce o şiiri kendisinin yazdığını ve arabayı her kim kazanırsa onun adına teşekkür amacıyla yarışmada görev alan herkese armağan etmek istediğini açıkladı. Herkes Samet 'in bu davranışından çok etkilendi ve pür dikkat Samet'in yazdığı şiiri dinlemeye başladılar. İşte Samet'in şiiri:

“Tekerleklerle mahsur kaldım,

Evet ama bu bir sorun değil.

Şimdi anladım ki

Engel sadece tekerleklerde değil!

Kimse anlamıyordu benim derdimi,

Kendimi çok yalnız hissediyordum.

Üzmüyordu elbette

Rahatsız ediyordu sadece beni.

Lakin beni yalnız bırakmayan arkadaşlarım,

Engeli aşmama yardımcı oldu,

Renkli dünyama renler kattı.

Şiir sona erdiğinde dinleyen herkesin gözleri ıslak ıslak Samet'e bakıyordu. Ona böyle bir şiir yazdığı için teşekkürlerini sunuyorlardı. Ayrıca yarışma sonunda engelliler için tasarlanmış olan arabayı kazanmak için bekleyen Doğukan da Samet'in yanına giderek bireysel olarak teşekkürlerini sundu.

Oylamaların tamamlandığı Muhtar Sedat'ın sahneye doğru yürümesinden belli oluyordu. Muhtar elindeki kağıtla beraber kürsüye çıktı ve herkesin meraklı bakışları karşısında konuşmasını yapmaya başladı:

-Sayın Mahalle Sakinleri, öncelikle sabırla bizleri dinlediğiniz ve beklediğiniz için sizlere teşekkürlerimi sunuyorum. Bildiğiniz üzere herkes tasarladığı arabayı bizlere sundu ve yarışma da artık sonuçlandı. Yapılan oylamaya göre sizlere ilk üçe giren yarışmacıları sırayla açıklayacağım. Yarışmamızda tasarladığı arabasıyla üçüncü olan arkadaşımız Ahmet!

Ahmet heyecanla sahneye atıldı ve teşekkür ve şükranlarını sunan bir konuşma yaptı. Ardından tasarladığı arabayı bir engelli kardeşimize armağan etmek istediğini belirtti. Onun hayatını her türlü kolaylaştıracağını düşündüğü için gönlünün çok rahat olacağını dile getirdi.

Muhtar tekrar mikrofonu eline alarak ikinci olan yarışmacının Emin olduğunu açıkladı ve onun da duygu ve düşüncelerini belirttiği konuşmasını herkesin dinlemesini sağladı. Artık sıra yarışmanın birincisi olan kişiyi açıklamaya gelmişti.

Yarışmanın birincisi olan kişi Hamza idi. Hamza bunu duyduktan sonra gözyaşlarını tutamadı. Bunun kendisi için çok önemli olduğunu ve böyle bir konuda insanlara yardımcı olmanın anlatılamayacak bir ferahlık olduğunu belirtti. Tasarladığı arabasını mahalledeki arkadaşı olan Doğukan'a hediye etmek istediğini belirttiğinde Doğukan dayanamadı ve o da gözyaşları içinde kendini sahneye götürmelerini sağladı. İki eski arkadaş birbirlerine sımsıkı sarılarak gözyaşları içinde birbirlerine teşekkürlerini sundular.

Yarışma sona ermişti ermesine ama Hamza içindeki rahatlığın hiçbir zaman unutulmayacak olan anısıyla meydandan ayrılamıyordu. Bir elinde yarışmadan kazandığı Oscar ödülüyle beraber kendi haline bakıp gülümsüyordu. Böyle bir başarabileceğini aslında tahmin edebiliyordu ama neden daha önce bu yardımseverlik için bir adım atmadığını düşünerek kendine çok kızdı. Etrafımızda olup bitenlere duyarlı olmamız gerektiğini düşünerek bundan sonra hiç kimseye karşı kayıtsız kalmayacağına dair kendi kendine söz verdi. Oscar'ını sıkı sıkı tutmayı bir saniye bile bırakmadan yürümeye koyuldu.bugün burada yaşadıklarını hiçbir zaman unutmuyacaktı. Tabi ona bu fırsatı sağlayan Muhtar Sedat'ı da...

Ben Muhammed AYDIN. 26 Ocak 2002 yılında İstanbul'un Silivri ilçesinde doğdum. Annem Leman AYDIN, babam ise Zeki AYDIN. Her ikisi de özel sektörde işçi olarak çalışıyor. Beş kardeşten en küçükleri olarak Silivri Mimar Sinan Ortaokulu 5.sınıf öğrencisiyim. Büyüdüğüm zaman polis olmak istiyorum.